

ESPLAIS LITERARIS

Any V

OLOT, GENER DE 1925

Núm. 27

NIT DE NADAL

*El desembre congelat
confus es retira,
Abril de flors coronat
tot el mon admira.
El més de maig ha florit
sens ésser encara;
un lliri blanc i polit
de fragància rara.
(Popular.)*

*Oh bella nit, feliç qui t'acompanya
amb hermosos records;
ja fredes neus devallen la montanya,
més no glacen els cors.*

*El maig plorant, abaixa humil sa testa
i llença un fons sospir,
va rondinant, veient florir ginesa
i lo sec reverdir.*

*Gelós es mor i no troba consol
sentint el cant de albada
a mitja nit, i oïnt del rossinyol
sa cançó més amada.*

*Floreix arreu formós el gessamí,
esclaten ferigoles,
herbatge al prat, roselles al camí,
i flairoses violes.*

*Més ¿perquè això, no éssent primavera?
L'aucell ¿què cantarà
si esporuguit, amb la fredor primera,
son niu no trobarà?*

*Tot lo del món, s'enjoia i engalana
quan neix el Jesuset;
aixís avui sa hermosa cançó esgrana
la veu d'un aucellet.*

*Si en nostre entorn tot reviu d'alegria,
què farà nostre cor?
Com un aucell, per sempre, en l'establia
tindrà son niu d'amor.*

M.ª DOLORS MARFANY.

A UNA VIGATANA

*Què me pasa en trobar-me allunyat
d'aquell poble joliu de la Plana?
¿Què n'anyoro que me fou tan grat
de la terra per mi més galana?*

*Què me ting que no puc oblidar
un posat tot humil, cara bella,
i em resona a dins mi el dolç parlar
i un encis d'un mirar que és sols d'ella?*

*No és goig; perque sento amargura
de trobar-me tant d'ella allunyat;
amargor que en mon cor hi perdura,
prò la vull, puix me sent consolat.*

*Ellà d'enllà d'aquest nostre horitzó
s'hi ajau calitjós lo gai Pla
que l'embauma amb sa flaire una fló
com cap més un aimant trovarà.*

J. M.

Olot, MCMXXIV

ENYOR D'EMIGRANT

*La terra n'està farcida
del mal que en diuen d'enyor,
¡Que bella's torna la vida
sentint aquesta tristor!*

*Ara al fons la Patria em crida
i em corpren la tremolor,
a la llar hi tinc la vida
i en ma pensa el dolç record*

*d'aquells jorns que jo passava
amb mos pares que estimava
amb profund amor filial.*

*¡Ai el cor quina enyorança!
¡Qui pogués tení esperança
de trobar-s'hi aquest Nadal!*

ANTONI DOT ARXÉ.

Olot XIX-XII-MCMXXIV.